

Udvikling

- fra udviklingspsykologi til udviklingsvidenskab
af Dion Sommer

fra forlaget Samfundslitteratur, 2017

pris: 148,-

Har du prøvet at udfordre dit ideologiske grundsyn også i din
hørepedagogiske praksis?

Hvis du har lyst, så er her en bog, der klart vil turde diskutere dit
værdigrundlag både i fortid (hvad du historisk har med dig), nutid
(hvad er dit ståsted nu) og i dit fremtidsperspektiv.

Dion Sommer sætter med begreberne 'organiserer', 'kategoriserer',
'analyserer' og 'forklarer vi praksis' rammen om flere af de faglige
begreber, vi også indenfor hørepedagogikken bruger i flæng i vores
pædagogiske hverdag.

Det skærper lige forståelsen af den fagterminologi, vi bruger.

I denne bog forklares menneskets livslange udviklingsproces både historisk og med
udviklingsvidenskabens nyeste begreber og grundantagelser om mennesket.

Bogen gør op med den herskende dualistiske opfattelse omkring arv >< miljø-splittelsen og
introducerer en epigenetisk forståelse; altså hvordan miljøet konstant "tænder og slukker" for vore
gener, hvilket igen får stor betydning for vores forståelse af udvikling, og hvor 'det at tiden går' også
spiller ind på såvel individets som samfundets udvikling.

Nå ja, så har det også betydning, hvordan vi selv påvirker miljøet, også kommunikativt.

Når begreber får nye navne, fra udviklingspsykologi til udviklingsvidenskab, følger en (re)definering og
implementering af den nye vinkel på forståelse i den tidsramme, der er her og nu.

Den vigtige tese indenfor udviklingsvidenskab er, at udvikling er tidsbestemte vekselvirkninger mellem
stabilitet og forandring. At miljø og genom spiller ind på hinanden i et tidsforløb. Sproget i bogen er
højt teoretisk, man må iblandt stoppe op og lade informationerne bundfælde sig. Det kan også
forekomme, man må slå op i en ordbog/google.

Men er det nu nødvendigt at beskæftige sig med børns udvikling og pædagogiske metoder på et højt
teoretisk niveau, når vi *bare er praktikere* i en travl hverdag sammen med børn, forældre og kolleger "og
vi ved jo godt, hvad der skal til".... Eller???

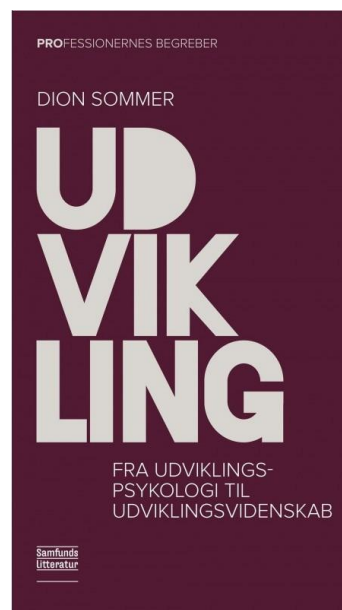
Svaret er – efter min mening – JA. Vi skal dyrke dialektikken mellem teori og praksis fortsat for at kunne
reflektere over det samspil, vi indgår i. Vi skal turde udfordre vore egne værdier.

I den dualistiske (enten >< eller/arv>< miljø) tankemodel opstår risikoen for faglige domme.

Epigenetik vinder ind som det 3. Paradigme (efter paradigmerne arv og miljø) og tidsforløbet såvel
historisk som i den enkeltes udvikling skal både medregnes i og har betydning for, hvordan genetikken
fungerer.

Man kan indenfor udviklingsvidenskab således ikke forudsige en udvikling, men man kan sige noget om
sandsynligheden for en bestemt udviklingsbane.

Det er bare ikke sikkert, man får ret i sine antagelser. Miljø, tid og kultur spiller ind på hver enkelt
persons udvikling af genom.

Dilemmaet omkring kunstig intelligens berøres. En intelligens, der er i stand til at gå ind og rette sig selv. Det kan minde om refleksion. Alligevel er det ifølge Dion Sommer de menneskelige kvaliteter, der er mindst truet af kunstig intelligens, samtidig med at kunstig intelligens kan overtage især rutineprægede arbejdsområder/jobs.

Beskrivelserne om kunstig intelligens giver i det hele taget tanker omkring det ændrede fokus i den audiologiske behandling, hvor salgsargumentet for nutidens HA lige nu er automatisk opkobling til internet, TV, tlf., GPS mm og mindre fokus på behovet for god audiologisk behandling til brug af lyd i kommunikation med andre i akustisk rum.

Kan vi f.eks. risikere, at HA kobler op til en anden telefon end éns egen?

Hvordan mon dette kommer til at påvirke individets naturlige indstilling til at indgå i sociale fællesskaber? Måske vi skal til at redefinere sociale fællesskaber?

Dion Sommers beskrivelse af brug af materialet "Fart på Sproget" (af Dorthe Bleses m.fl. 2015) giver stof til eftertanke med hensyn til de undervisningssituationer og pædagogiske metoder, vi kender ved tidlig indsats omkring børn med høretab (side 97 ff), ligesom forskellige udviklingsprojekter, der er politisk opbakning til at igangsætte på høreområdet falder fuldstændig i tråd med det politiske menneskesyn, der ligger til grund for flere andre projekter omkring tidlig indsats, som er beskrevet i bogen.

Bogen er én i serien "Professionernes begreber". Med disse bøger er hensigten at give læseren mulighed for fordybelse i et omfang, der ikke normalt levnes plads til i traditionelle lærebøger – og det selvom bøgerne i denne serie er korte. (aktuelt 105 sider)

Samtidig er målet med disse bøger at pege på, hvordan begreberne har betydning for den faglige praksis, professionelle og studerende skal virke i.

Seriens målgruppe er kommende og erfarne pædagoger, lærere, socialrådgivere eller sundhedsprofessionelle, hvor seriens bøger er tænkt som støtte til den faglige dialog indenfor de enkelte professioner men også på tværs.

Her lægges op til tværfaglighed og samtidig et fælles sprog om praksis.

Det hørepædagogiske arbejdsområde er klart at betragte som en videnskab, og vi samarbejder med mange aktører fra forskellige andre professionsområder, hvorfor netop Dion Sommers "Udvikling – fra udviklingspsykologi til udviklingsvidenskab" er værd at stifte bekendtskab med.

I netop denne bog er det første gang, udviklingsvidenskab er beskrevet på dansk.

Tør du udfordre dit ideologiske værdisæt i forhold til din praksis indenfor høreområdet?

Så vil jeg ønske dig god læsning.

Bog anmeldt af Aida Regel Poulsen.